

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Izjava ob 4. zjutraj.

Plačano mesečno Din 25.—, za posredništvo Din 40.— neobvezno.

Oglaš po tarifi.

Uredništvo:

Ljubljana, Knaflcova ulica št. 5/L
Telefon št. 2072 in 2004, ponoči tudi št. 2034.

Recepti se ne vračajo.

Upravištevno: Ljubljana, Prešernova ulica št. 54. — Telefon št. 2036.

Upravištevno: Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. — Telefon št. 2098.

Podružica: Maribor, Aleksandrova št. 13 — Celje, Aleksandrova cesta.

Račun pri poštenu ček. zavodu: Ljubljana št. 11.421 — Praha čisto 78.180, Wien, Nr. 205.241.

Ljubljana 15. oktobra.

Konferenca jugoslovenskega katoliškega episkopata je končana in škofje so se včeraj vrnil domov. Službene objave ne vedo seveda nič o pravem predmetu škofskih posvetovanj, a zato ni nič manj resnično, da je na zagrebškem posvetovanju šlo predvsem za vprašanje, kako odpraviti ali vsaj premostiti globok razdor, ki je nastal med duhovščino na Hrvaškem, kjer je povodom pogubne protinarodne politike, ki jo vodi slovenska in hrvaška klerikalna stranka, z vso ostrino stopilo v ospredje vprašanje politične zlorabe vere.

Kakor znano, je sarajevski nadškof Šarić ostro nastopil proti temu, da SLS in HPS, ki se nahajata danes v službi hegemonistov, identificirala interese vere in cerkve s svojimi strankarskimi interesi ter zlasti silita duhovščino v vrste svojih agitatorjev in voditeljev. Nadškof Šarić zastopa pravilno mišljenje, da »katoliška akcija« nikakor ne more in ne sme biti klerikalna akcija. To tezo že nekaj časa sem z vso ostrijo zastopal njegov »Katoliški tednik«, ki je povodom zagrebške škofske konference priredil posebno izdajo, v kateri Šarićev zaupnik in urednik Kamber v obliki nekakega memoranduma navaja najtežje verske in cerkvene argumente proti političnemu in strankarskemu katoličanstvu ter kar najostreje zastopa tezo, da duhovnik ne spada v politiko in stranko, temveč v »katoliško akcijo«, ki naj služi pozitivni katoliškega življenja.

Spomenica D. Kamberja, odnosno nadškofa Šarića se odločno postavlja zoper politično katoličanstvo ter energično zahteva, da se politika popolnoma prepusti laikom, katoliška akcija pa duhovništvu. Po mnenju sarajevskega nadškofa, ki se v »Katoliškem tedniku« pri svojih razpravljanih o tem vprašanju sklicuje vedno na papežve enciklike, na njegove izjave in pisma ter na poslanice odličnih zastopnikov rimskega klera, se mora v današnjih časih duhovščina popolnoma posvetiti dušnemu pastirstvu, ker je doslej v vrtincu političnega boja samo izgubljala na ugledu ter s tem škodovala cerkvi in odbijala pristaše drugih strank od vere in cerkve.

Iz zagrebškega akademičnega društva »Domagoja« se je sčasoma razvilo katoliško starešinstvo (seniorat) kot najvišja instanca HPS, ki je prevzel tudi vse funkcije katoliške akcije ter samo sebe imenovalo za centralni organ vsega političnega in verskega gibanja v hrvatskih deželah. Klerikalno gibanje na Hrvaškem je od slovenskega klerikalizma v toliko različno, da je tam laikiški vpliv večji, na Slovenskem pa so laiki v SLS samo privesek, ki nima nikakega odločujočega pomena. Ker reakcija proti tej koncentraciji zahteva delitev vere in politike, se starešinstvo HPS temu upira tem bolj, ker ve, da je obstoj klerikalne stranke mogoč le tedaj, ako se za stranko zavzemajo duhovniki z vsemi sredstvi, ki jim jih stavlja na razpolago vera in cerkev. »Domagojci«, t. j. vodstvo HPS, trdijo, da »katoličani brez svoje lastne stranke ne morejo naprej in da v deželah, kjer ni izrazilo katoliških političnih strank, pomenijo malo ali pa nič«. »Katoliški tednik« pa navaja priporočilo kardinala Dubois francoskim škofom, da je baš tako stališče popolnoma napačno in da morajo duhovniki predvsem vršiti vneto katoliški apostolat izven in iznad vseh strank, v politiko pa se ne smejo spuščati, ker to škoduje njih poslanstvu.

Da je na Hrvaškem to velepomembno in za cerkev in narod usodopolno vprašanje s tako resnostjo s cerkvene strani postavljeno na dnevni red, je znak moralnega zdravlja, dokaz, da klerikalizem še ni do kraja okužil hrvatske duhovščine. Pri nas na Slovenskem na žalost riskira duhovnik, ki bi si upal zastopati nazore sarajevskega nadškofa Šarića in njegovih tovarišev, da ga proglasijo za — krivoverca. Odlični vodilni cerkveni krogi na Hrvaškem globoko občutijo inkompatibilnost klerikalne in katoliške akcije in smatrajo, kakor to »Kat. tednik« izrečno povdarja, da se odločitev brez velike škode za vero in cerkev ne da več odlagati. Zato iznaša glasilo sarajevskega nadškofa problem v vseh njegovih podrobnostih ter z vsemi argumenti dogmatike in cerkvene discipline.

Zanimiva je konstatacija »Katoliškega tednika«, da je škof Šarić že na evharističnem kongresu v Chicagu pobiral denar za tak dnevnik, ki ga je episkopat sklenil osnovati, toda starešinstvo se je uprlo temu prizadevanju in je popolnoma obzrlo vsa prizadevanja nadškofa Šarića, ker bi novi dnevnik brez dvoma škodoval »Narodni Politiki«, glasilo HPS in »starešinstvu«, ki ga Kamber dolži, da si nezakonito prisvaja naslov in značaj centralne katoliške akcije.

V svojem pismu vseučiliščnikom leta 1924 je papež naglasil, da se ne sme v interesu vere katolikov siliti v kako stranko, ker vsake stranke program je sam po sebi akonfesijski, »Katoliški

„Grof Zeppelin“ na cilju

Malo pred polnočjo je po stodvanajsturni vožnji srečno pristal v Lakehurstu

Nepopisno navdušenje v Ameriki. — „Zeppelin“ je premagal Atlantik kljub silnim viharjem. — Čestitke predsednika Coolidgea

Berlin, 15. oktobra, d. Vesti o poletu »Grofa Zeppelina« so bile ves današnji dan silno pomanjkljive, tako da si do večera ni bilo mogoče ustvariti jasne slike, kje se nahaja. Prebivalstva se je polotila velika nervoznost, ki je od minute do minute naraščala, ker je bilo znano, da se mora zrakoplov boriti s silnimi viharji. Pred redakcijami listov so se neprestano zbirale tisočglave množice, ki so nestrno pričakovale poročil.

Ob 3. popoldne je naposled prispela odredilna vest, da je »Zeppelin« dosegel ameriško obalo in da se v naglem poletu bliža Washingtonu. Vse mesto je sprejelo poročilo s silnim navdušenjem in veseljem, ki se je še stopnjevalo, ko je kmalu po 6. prišlo poročilo iz Washingtona, da je zrakoplov že nad mestom. Pričakuje se, da bo »Grof Zeppelin« še noč pristal v Lakehurstu.

Nad Washingtonom

Washington, 15. oktobra g. Danes ob 12.24 ameriškega časa so opazili »Grofa Zeppelina«, ki se je v naglem tempu blizal prestolnici. Zrakoplov bo ob 22.15 srednjeevropskega časa pristal v Lakehurst. Malo pred prihodom v Filadelfijo je sporočil dr. Eckener brezžično, da namerava ob 4. popoldne ameriškega časa prispeti v Lakehurst. Istočasno je zaprosil ameriško vlado, da sme preleteti mesta Filadelfijo, Baltimore in Boston.

Washington, 15. oktobra g. »Grof Zeppelin« je ob 11.50 ameriškega časa preletel Cambridge v Marylandu ter dosegel ob 12.20 ameriškega časa, t. j. ob 18.20 srednjeevropskega časa Washington. Predsednik Coolidge je poslal dr. Eckenerju in državnemu predsedniku Hindenburgu brzajavne čestitke.

Zaradi prihoda zrakoplova nad Washington se je ustavilo vse življenje v mestu. Iz uradov, zasebnih stanovanj, tovarn in vladnih poslopij je odhitelo vse na ulice in navdušeno pozdravljalo zrakoplov. »Grof Zeppelin« je letel tako nizko, da so lahko razločno opazili glave potnikov pri oknih v kabinah. Tudi v motorski ladici so bili videti moterji, ki so živahno pozdravljali. Ko je zrakoplov napravil par krogov nad mornariško postajo, je izginil v severozapadni smeri.

Washington, 15. oktobra g. Ameriški strokovnjak za zrakoplovstvo Burges je opazoval »Grofa Zeppelina«, ko je letel nad prestolnico. Posebno pozornost je polaga na težkoče, ki jih je bilo s prostim očesom opaziti na stabilizacijski plošči. Po mnenju tega strokovnjaka je odprtina na stranski stabilizacijski plošči približno sedem in pol metra dolga in 2 in pol metra široka.

Grof Zeppelin je preletel v Washingtonu Kaptol (poslopje ameriškega parlamenta). Nad mestom je napravil par krogov ter večkrat nagnil zadnji del zrakoplova v pozdrav. Na tisoče ljudi je pozdravljalo zrakoplov, ki je letel zelo hitro. Ko je »Grof Zeppelin« letel nad Belo hišo, je poslal predsednik Coolidge dr. Eckenerju nastopni brezžični odgovor na njegov pozdrav: »Vesel sem, da vam čestitam k uspešni vožnji »Grofa Zeppelina«. Zagotavljam vas, da pozdravljamo tukaj prihod vašega zrakoplova kot simbol napredka v letalstvu, ki ga uspešno pospešujete s svojim prizadevanjem in trudom Vaših

Tjednik« se tedaj čudi dr. Korošču in SLS, ki vedno naglašajo svoj katoliški značaj, vendar povdarja, da ni klerikalna in verska stranka, kadar vabi volice za svojo listo. Iz razlogov akonfesijskega oportunizma je SLS tudi sprejela v svoj klub evangelika Štifartja, kljub vedno naglaševanemu svojemu verskemu značaju.

Škofovske konference l. 1926. in 1927. so proglasile načela katoliške akcije — nadaljuje Kamber — za normo katoliškega javnega življenja, dvolični katoliški Janus pa se je z nekim ideološkim in organizacijskim »pučem« vsilil kot vodja pokreta in novzročil nezmožnost stanja, ki se mora likvidirati. S današnja škofovska konferenca se je morala baviti s tem vprašanjem, ki je predvsem politično, posredno pa zadeva seveda tudi vero.

Nedvomno se bo kmalu pokazalo, kam se bo nagnila tehtnica: ali na klerikalno ali na katoliško stran.

ljudi. Istočasno se Vam zahvaljujem za pozdrave, ki ste mi jih Vi kakor tudi Vaša posadka poslali. Ko ste dosegli ameriško obalo ter zaključili prvi politični in poštni polet iz Nemčije v Ameriko. Coolidge.

Iznad Kaptola je letel dr. Eckener naravnost nad Belo hišo. Predsednik Coolidge je stopil na balkon ter navdušeno mahal v pozdrav. Coolidge je poslal ob priliki posrečenega poleta »Grofa Zeppelina« tudi brzajavno čestitko državnemu predsedniku Hindenburgu.

Nad Newyorkom

Newyork, 15. oktobra g. Ob 17.50 ameriškega (t. j. 21.50 srednjeevropskega časa) je »Grof Zeppelin« plul nad Newyorkom. Mesto ga je burno pozdravljalo.

Berlin, 15. oktobra g. Grof Zeppelin je prispel ob štirih popoldne ameriškega časa v Newyork. Križaril je 20 minut v spremstvu velikega števila domačih letal. Plul je v smeri Broadwaya do 116. avenije ter se nato zopet obrnil. Po par krogih nad mestom je po 20 minutah v južni smeri izginil gledalcem izpred oči. Ves promet po mestu je v tem času počival. Na strehah nebotičnikov se je nabralo na tisoče ljudi, vsa drevesa in drogovji za svetlečo so bili polni radovednežev. V pristanišču so sirene ladij in ladjedelnice pozdravljale zrakoplov, ki ga je bilo zelo razločno videti. Opaziti je bilo mogoče moštvo in posamezne potnike; tudi poškodba na trupu je bila vidna. Prebivalstvo je bilo entuziastično navdušeno in je pozdravljalo z vsem kar je imelo v rokah.

Newyork, 15. oktobra g. »Grof Zeppelin« je ob 15.15 preletel Trenton, glavno mesto države New Jersey. Tukaj se je pridružil zrakoplovu 50 letal, ki so spremljala zrakoplov na poletu do Newyorka. V Trentonu je na tisoče ljudi navdušeno pozdravljalo zrakoplov. Sirene tovarn, avtomobilske trobente so spremljale pozdrave prebivalstva.

Srečno na cilju

Lakehurst, 15. oktobra, g. Ob 17.10 ameriškega (23.10 srednjeevropskega) časa so bile vse priprave za prihod »Grofa Zeppelina« gotove. Hangar je bil na široko odprt. Poleg zrakoplova »Los Angelesa« je stalo 400 mornarjev, ki so bili pripravljeni za pomoč pri pristanku. Nasproti vhoda v hangar so se zbrali zastopniki oblasti obeh zbornic in tuji držav.

Ob 17.30 ameriškega (ob 23.30 srednjeevropskega) časa je »Grof Zeppelin« preletel letališče ter v dveh zavojih gladko pristal. Zrakoplov so ob 18.05 ameriškega časa (pet minut po polnoči) spravili v hangar.

Na letališču je bil v zadnjih popoldanskih urah tak naval, da so oblasti le s trdom obvladale situacijo. Nepregledne množice avtomobilov so napolnile vse ceste do letališča. Množice radovednežev, ki so pritisnile na letališče, so straže palogoma odstranile, da ne bi prišlo do kake neizgode. Razglašeni so bili najstrožji ukrepi proti kadicem, ker se je na dveh krajih vnel požar vsled nepazljivosti. Nebo, ki je bilo popoldne jasno, se je proti večeru pooblačilo. Na letališču je pihal lahek veter.

Po pristanku so se vrstili številni pozdravni nagovori, med katerimi je omeniti tudi kratek nagovor dr. Eckenerja, ki se je zahvalil za navdušen sprejem.

Sindikalni kongres

Zagreb, 15. oktobra n. Prvi kongres zedinjenih delavskih sindikal. zvez Jugoslavije ki je bil včeraj odprt, je danes nadaljeval svoje delo. Danes je g. Vladimir Pfeifer poročal o sindikatih in gospodarski politiki. V svojem poročilu je ostro kritiziral dosedanja gospodarska politika vlade, in se je zlasti bavil s položajem kmetijstva in industrije. Danes popoldne je došel na kongres socijaldemokratski poslanec iz nemškega državnega zbora in predstavnik nemških delavskih sindikatov g. Grafman iz Berlina. Danes so se pričeli tudi množični braljavni in pismeni pozdravi delavskih sindikatov in socijalističnih strank iz Anglije, Švedske, Danske, Švice, Avstrije, Poljske, Bolgarije in zlasti mnogo iz vseh kraljev naše države. Popoldne so zborovali predvsem odseki, zvečer pa se je vršila razprava o poročilu odseka za novi statut. Razprave se bodo nadaljevale jutri.

Zanimivi sestanki v Beogradu

Miloš Savčić konferira z Davidovićem, Trifkovićem in Koroščem. — Aca Stanojević pozvan v Beograd. — Mučno razpoloženje med šefi četverne koalicije

Beograd, 15. okt. p. V beograjskih političnih krogih se opaža vedno nemirnejše razpoloženje. Izgleda, kakor da bi stranke postajale ljubosumne druga na drugo, kateri bo prvi uspejo priti v stike s KDK. Nekateri dogodki v nedeljo so v Beogradu vzbudili vtis, kakor da se že v vseh taborih pripravljajo za razbitje četverne koalicije. Tako se zlasti tolmači demokratska konferenca v Novem Sadu, kjer sta minister Grof in posl. Šečerov ostro napadala radikalno stranko, ki jo je Šečerov dožil, da zlorablja zvezo z demokrati in zadržuje ozdravljenje prilik v državi. Pri radikalih se zopet oglašajo stare pritožbe, da imajo demokrati vso moč v svojih rokah in da je treba zvezo s njimi prekiniti.

V tej atmosferi splošnega vznemirjenja je delovala kot velika senzacija vest, da je bivši minister in znani beograjski prvak SDS inž. Miloš Savčić posestil Ljubo Davidovića. Savčić je bil pri Davidoviću od 10. do 11. v predsedstvu demokratske stranke. Ko je odhajal s tega sestanka, so ga novinarji kar zasuli z vprašanji o namenu in pomenu te konference. Savčić je odgovoril: »Bil sem pri g. Davidoviću, pri svojem starem osebnem prijatelju. Razgovarjala sva se privatno in sva razpravljala tudi o političnem položaju.«

Na ponovna vprašanja, ali more kaj konkretnega povedati, je odgovoril g. Savčić: »Govoril smo, ali in kako bi moglo priti do sporazuma, kar mora biti želja vseh nas.«

Druga g. Savčić ni hotel povedati, temveč je napotil novinarje na g. Davidovića, ta pa jih je odpravil z besedami: »Kar vam je rekel g. Savčić, to vam pravim tudi jaz.«

Ta konferenca se je v vseh političnih krogih živahno komentirala in kakor izveemo, je bilo g. Savčiću sporočeno, da bi bilo potrebno, da dobi informacije o mišljenju ostalih vladnih strank. Te sugestije se je g. Savčić odzval ter je popoldne posestil podpredsednika radikalnega glavnega odbora Marka Trifkovića, s katerim je imel dolgo konferenco. Po tej konferenci je Marko Trifković, kakor se čuje, brzajavno pozval predsednika stranke Aca Stanojevića, da pride v Beograd. Ob 7. zvečer se je g. Savčić sestel še z ministrskim predsednikom dr. Koroščem, s katerim je razpravljaj nad 1 uro.

Popoldanski razgovori g. Savčića so v politični javnosti še bolj utrdili mišljenje, da se pripravljajo važni dogodki. Zatrjuje se, da so ti razgovori v zvezi z avdijenami, ki so se prošlo soboto vršile na dvoru in ki so, kakor sodijo v poučenih krogih, pokazale, da je sedanja situacija nevzdržna.

Pribičević o davidovićevih in njihovi politiki

Včerašnje Pribičevićeve izjave. — Volilna svoboda v Makedoniji. — Ogabna obrekovanja. — Davidovičvska korektnost

Zagreb, 15. oktobra n. Predsednik KDK Svetozar Pribičević, ki se je snoči vrnil iz Karlovca, se je danes razgovarjal z novinarji in jim med drugim izjavil:

»Eden mojih prijateljev se je te dni razgovarjal z delegatom iz prizrenskega okrožja v širšem glavnem odboru radikalne stranke. Delegat, ki je bil nekdanji narodni poslanec, mu je rekel: Radikali okoli glavnega odbora in okoli g. Vukičevića smo se morali zediniti, ker nam preti od KDK nevarnost, da dobi pri volitvah večino. Mi ne bomo dovolili, da bi bile volitve svobodne, ker bi Južna Srbija oz. južni del Makedonije izkazal zaupanje KDK. Mi ne moremo dovoliti, da narod tamkaj glasuje za KDK. Ta delegat je tudi rekel, da bodo delali na to, da bosta v Južni Srbiji tudi pri prihodnjih volitvah samo dve tisti, radikalna in demokratska; ako voliči nimajo radi radikalov, naj glasujejo za demokrate. Iz tega se najbolje vidi, — je nadaljeval Pribičević — kako smatrajo vse srbskanske stranke Južno Srbijo le za rezervuar za svoje mandate. Pred srbskano javnostjo opravičujejo to z izgovorom, da bi drugače prišli v Narodno skupščino »bugaraši«, dejansko bi se zgodilo samo, da bi domači ljudje postali narodni poslanci in ne beograjski ministri in njihovi lakajji.«

Za tem je Svetozar Pribičević govoril o razkolu med prečanskimi srbskimi ter srbskimi kmetijskimi združenji, nato pa se je bavil z včerašnjim demokratsko konferenco v Novem Sadu in izjavil:

»Demokratska konferenca v Novem Sadu predstavlja ponesrečeno izmikanje ljudi, ki so največ odgovorni za sedanje stanje v državi. Vidim da se te ta konferenca navelič bavlja z menoj Eden izmed govornikov je bač paradiral s senzacionalnim odkritjem o nekakih polzkusih atentatov na dr. Korošča in dr. Spaha leta 1924. Povedal je, kako se mu je kot tajniku oblastnega odbora »Orjune« v Beogradu predstavil neki Jovo Belobasić kot tajnik okrožnega odbora

na. Kakor se zatrjuje, so zastopniki vladnih strank zagotavljali g. Savčiću, da želijo sporazum s KDK in se je na gotovih straneh še povdarjalo, da uvidevajo potrebo odstopa sedanje vlade, razpusta Narodne skupščine in razpisa novih volitev.

Ce pa je beograjska politična javnost mnenja, da je z današnjimi sestanki navezan stik med režimskimi strankami in KDK, je to mišljenje popolnoma pogrešno. G. Savčić je novinarjem odločno povdarjal, d ni bil od nikogar pooblaščen za kake razgovore in da je vodil razgovore povsem na lastno inicijativo. Pripomnil je še, da so mu vse stranke zagotavljale, da želijo sporazum s KDK in da so pripravljene v tej smeri tudi delati. V glavnem s v Beogradu sodi, da so bile Savčićeve konference informativnega značaja in da one ne morejo dati pozitivnih rezultatov, dokler sedanje režimske stranke sede v vladi.

Šefi četverne koalicije so danes ves dan konferirali. Dr. Korošec se je ponovno sestel z Veljo Vukičevićem, dr. Marinković pa je dolgo razpravljaj z dr. Spahom. Zvečer po Savčićevev obisku je dr. Korošec ponovno šel referat Vukičeviću. Zatrjuje se, da so režimske stranke v silno mučnem razpoloženju, ker se je ponesrečila akcija ministra dr. Marinkovića v inozemstvu, pridobiti ipak večje posojilo za državo.

Pribičević o Savčićevi akciji

Zagreb, 15. oktobra. Na vprašanje, kaj pravi k sestanku Ljube Davidovića z Milošem Savčićem, je Svetozar Pribičević rekel novinarjem:

»Na vaše vprašanje moram izjaviti, da sestanek g. Savčića z g. Davidovićem ni v nobeni zvezi z menoj, s SDS, niti s KDK. Mi ne želimo nobenih razgovorov o sporazumu s sedanji srbskimi strankami, ki sodelujejo v Narodni skupščini. Ako se je g. Savčić sestel z g. Davidovićem ter se razgovarjal z njim o političnem položaju, potem je to storil na svojo roko. Ta sestanek ne bo imel za nas nobenih posledic, niti ne bo kaj izpremenil v političnem položaju Vem, da bi g. Savčić želel reševanje sedanje državne krize v državnem interesu. Toda k taki rešitvi vodi samo pot, ki jo je pred vsem svetom označila KDK. G. Davidović nosi največjo odgovornost za sedanje nesrečo v naši državi in on je najbolj neprimeren za sporazumevanje pri reševanju državne krize. Razume se, da bo beograjski tisk objavil velike komentarje povodom te vesti, toda to bo ostalo brez vsakega vtisa na nas in ne bo pokolebalo niti najmanj naših vrst.«

SDS v Sarajevu ter ponudil njemu in dvema njegovima tovarišema pol milijona dinarjev ter potne liste za katerokoli državo, ako izvrše atentat na dr. Korošča in dr. Spaho. Od srbskijh strank more človek res vsakršne stvari doživeti. Vendar pa je slab dokaz inteligence demokratskega avditorija, če sprejema take ogabnosti kot nekakšno senzacijo. Jasno je, da gre v tem slučaju za bedasto izmišljotino, ki jo vodstvo Davidovičeve stranke in beograjski tisk servirata kot nekakšno senzacijo. Vprašanje je sedaj samo to, zakaj so demokrat čakali s to senzacijo cela štiri leta. In vprašanje je tudi to, zakaj ne postavijo tega Belobasića pred sodišče zaradi podplivanja k umoru.«

V nadaljnjem razgovoru je Pribičević navedel več primerov, kako »korektni« in »objektivni« so demokrati v državni upravi. Med drugim je navedel naslednji primer:

»V pravu Steinbeisovega podjetja je postavil minister za šume in rude rodnega brata zunanjega ministra, vpokojenega polkovnika Svetislava Marinkovića, dalje bivšega Davidovičevega sreskega kandidata v banjaluškem okrožju in znanega Davidovičevega intimusa Svetozarja Gjurgjevića, bivšega narodnega poslanca iz beograjskega okrožja. Treba se je pač vprašati, kako pridejo ti gospodje iz Beograda v pravu Steinbeisovega podjetja? Ako gre tu za silneke, o čemer ni dvoma, zakaj se ne bi dale silneke domačim ljudem, ker je Steinbeisovo podjetje na bosanskem ozemlju? Ali morajo Srbijanci v vsako mošnjo vlika ti svoje roke? Ali se na tak način dviga ugled Srbije v Bosni in Hercegovini? Mislim da bi bil to primernejši tema na demokratski konferenci v Novem Sadu, kakor mo oseba.«

Maksim Gorkij resno obolel

Berlin, 15. oktobra. (be.) Maksim Gorkij je resno obolel ter je moral prekiniti svoje potovanje v Sorrento.

